

De Elfstedenhal is hun tweede thuis. Jitze de Jong, Ingrid Mellema en hun zonen Hessel en Brend zijn gek van ijshockey. Hun levens zijn verweven met de Leeuwarder Capitals.

JOHAN STOBBE

Een leven vol ijshockey

Het huis van de familie De Jong aan het Nieuwe Kanaal in Leeuwarden ademt ijshockey. Op een stoel ligt een stapel opgevouwen shirts van de Capitals. In een hoekje staan een paar dozen met nieuwe schaatsen. En de hal ruikt zelfs naar ijshockey. „De beschermers zijn nat uit de tassen gekomen”, legt Ingrid Mellema lachend uit. „Die hangen hier te drogen.”

In hun tweede huis, de Elfstedenhal, ligt nog veel meer materiaal. Jarenlang opgespaard. Ingrid Mellema is nauw betrokken bij de ijshockeyschool op zondagochtend. „Er zijn net boekjes uitgedeeld op de scholen en ik heb na anderhalve dag al zeventien aanmeldingen”, zegt ze trots.

Het betekent dat ook Jitze de Jong de zondagochtenden weer doorbrengt in de Leeuwarder ijshal. Het is slechts een van zijn bezigheden voor de Capitals. Teammanager van het eerste, materiaalman, beheerder van de ijshockeywinkel. „En ik doe nog wat bestuurlijke dingen, de teamindeling en ook wat lobbywerk om andere spelers hierheen te krijgen.”

Dit seizoen zijn de ervaren David Bartos en Dylan Foks naar Leeuwarden gekomen. De eerste divisionist is ambitieus. Eredivisie is het doel en liefst over niet al te lange tijd. Hessel de Jong (20) lacht. „Dat komt wel, maar dat zien we nu nog niet zitten.” Vader Jitze knikt. „Op dit moment is het nog als Blauw Wit dat tegen Cambuur speelt. Maar je moet wel een doel hebben.”

Samen met zijn broertje Brend (16) speelt Hessel de Jong in het eerste. Een paar jaar alweer. Hij merkt dat de club steeds professioneler wordt. „Er wordt beter getraind, serieuzer ook. En meer mensen komen op de training.” Vorig seizoen kon je nog afzegen en toch spelen. Met de grotere selectie is trainen een must om zeker te zijn van speeltijd.

De weg omhoog is er eentje van geleidelijkheid. In Leeuwarden doen ze geen gekke dingen die de vereniging wellicht op langere termijn schaden. „Ik kan overmorgen wel naar Zweden rijden en vier spelers ophalen, waarmee we de BeNe League in kunnen”, zegt Jitze de Jong. „Maar dat betekent ook dat eigen jongens eruit moeten.” Dat is niet de wens.

Liever kijken ze bij de Capitals hoever ze op eigen kracht kunnen komen. Er is deze zomer een personal trainer aangetrokken die fanatiek de krachttraining heeft opgepakt. Het werkt, erkent Hessel de Jong. „De sportschool vond ik nooit leuk. Maar nu doen we het met het hele team, hebben we een strak schema en krijgen we tips.” En niet onbelangrijk, de spelers zien resultaat.

Hessel de Jong heeft de groei van het Leeuwarder ijshockey van dichtbij meegemaakt. Tegenwoordig is Capitals in alle leeftijden wel met een jeugdteam vertegenwoordigd. „Ik was altijd net te oud”, zegt Hessel. „Er was eigenlijk nooit een team voor me. Er was geen doorstroming.” Hij ging even naar Heerenveen en zelfs naar Hoorn om toch maar te kunnen spelen.

Hoe anders heeft zijn broertje Brend het voor elkaar. Hij kon in Leeuwarden al met leeftijdsgenoten ijshockeyen, maar zit al sinds de onder-12 bij het Nederlands team. In Heerenveen traint hij bij het RTC. Op zijn veertiende speelde hij voor het eerst in Capitals 1. „Toen was ik net begonnen”, zegt zijn broer Hessel.

Het is niet zo dat de jongste broer de meest getalenteerde is. „Misschien heeft

Hessel wel wat meer talent”, erkent Brend de Jong. „Maar het is maar net wat je ermee doet.” Waar Brend op een LOOT-school zit en dus alle medewerking krijgt voor zijn sportcarrière, kon Hessel nooit vrij krijgen om te trainen.

Niet dat hij daar heel erg mee zit. De top bereiken, zijn brood verdienen met ijshockey, is voor hem geen doel. „Ik kan zo prima meedraaien.” Zijn broertje droomt daarentegen weleens van een carrière aan de top.

Het grote verschil tussen de broers? „Ik trainde in het begin vooral om te leren schaatsen en de skills onder de knie te krijgen”, legt Hessel uit. Zijn broertje vult aan: „Hij leert de laatste jaren pas over tactiek en strategieën.” Bij het RTC ligt daar al van jongs af aan de nadruk op.

Hun ouders zien ook dat er dingen veranderen in Leeuwarden. Zij zijn vanaf de oprichting van de club in 2010 betrokken bij de Capitals. Zelf speelde Jitze de Jong met zijn vrienden altijd bij de Warriors, maar voor de jeugd was er weinig.

Ja, tijdens de wedstrijden van hun vaders in de oude Leeuwarder ijshal waren hun kinderen met pucks en sticks in de weer op de buitenste ring. „Toen hebben we gezegd dat we wat moesten doen.” Er waren genoeg kinderen voor een jeugdteam. „Een coach en een trainer erbij en toen hebben we ons ingeschreven bij de bond.”

Inmiddels zijn het allang niet meer alleen de kinderen van de oude rotten en hun vriendjes die in Leeuwarden ijshockeyen. De komst van de nieuwe ijshal heeft de club een impuls gegeven. Al blijft het lastig om kinde-

“

OP DIT MOMENT IS HET NOG ALSOF BLAUW WIT TEGEN CAMBUUR SPEELT

ren te enthousiasmeren voor ijshockey. „Er zijn zoveel sporten”, weet Jitze de Jong.

Toch komen er tegenwoordig ook kinderen van buiten de stad naar Leeuwarden. „Hoe groter de jeugdteams, hoe meer kinderen zien hoe stoer ijshockey is”, weet moeder Ingrid. Inmiddels telt de club een kleine 75 jeugdleden, de ijshockeyschool niet meegerekend.

Het moet uiteindelijk leiden tot eredivisie-ijshockey in Leeuwarden. Zonder de breedtesport uit het oog te verliezen. „Wij hebben juist een tweede team opgericht zodat mensen kunnen blijven ijshockeyen als ze buiten het eerste vallen”, zegt Jitze de Jong. „We hebben ook een damesteam”, vult Ingrid Mellema aan. Waar ze natuurlijk zelf ook in speelt.

Maar alles uit de kast voor het eerste team. „We willen dit jaar bij de eerste vier komen”, weet Hessel de Jong. „Vorig seizoen was het vaak net niet, dit jaar moet het net wel worden.” En wanneer is er dan eredivisie in Leeuwarden? De vier doen er wijselijk geen harde uitspraken over. „De stap is gewoon heel groot”, weet Ingrid. Maar de stip aan de horizon straalt helder. En als het zover is, is de familie De Jong er zeker bij.

Over drie jaar in de eredivisie

In het seizoen 2022-'23 hoopt Capitals Leeuwarden de stap naar het hoogste niveau te maken. Het vijfjarenplan dat de club in 2016 lanceerde, voorzag die stap al na dit seizoen.

„Zover zijn we nog niet”, zegt voorzitter Pieter Poelsma. Er is deze zomer geëvalueerd en een nieuw drijfjarenplan geschreven. De doelen zijn helder. Dit seizoen wil Capitals hoog in de eerste divisie eindigen, volgend jaar wil de club voor het kampioenschap gaan en het jaar daarop moet de eredivisie een feit zijn. „Ik ga er voor 80 procent vanuit dat het lukt”, zegt Poelsma.

Het is duidelijk dat Capitals geen team bij elkaar wil kopen. „Er komt ook geen aparte topsportsectie”, verzekert Poelsma. „We willen eigen jongens en meiden meenemen. We willen ook niet alles op het eerste team gooien, maar het belang van de club staat voorop.”

De komende jaren moet de naamsbekendheid groeien, de prestaties moeten omhoog en dat geldt ook voor het sponsorbudget. Poelsma denkt zeker 100.000 euro nodig te hebben om de stap te maken. Hoofdsponsor OrangeGas deelt de ambitie van de club.

Jitze, Brend en Hessel de Jong en Ingrid Mellema in hun tweede huis, de Leeuwarder Elfstedenhal.

FOTO HENK JAN DIJKS

“ HET IS MAAR NET WAT JE MET JE TALENT DOET